

[Hanne Budtz.]

mange områder har vanskelige levevilkår, vanskeligere end mange andre brancher, og det er heller ikke givet, at alle indenfor den branche har råd til at anskaffe bil. De fleste indenfor branchen har det ikke.

Også invalidernes kår beskæftiger vi os for tiden meget med i folketinget, og både mit parti og andre partier vil være med til at lette deres kår så meget, som det er muligt. Den højtærede finansminister står jo for tiden selv i spidsen for en stor indsamling til fordel for vanføre — eller svagføre, som nogen siger — og i det høje ting beskæftiger vi os for tiden med en eventuel ændring af netop den institution, der afgør invalidernes økonomiske kår i fremtiden. Jeg spørger derfor den højtærede finansminister, om han agter at fortolke den gældende lov og bekendtgørelse således, at en invalid forretningsrejsende kan fritages for at betale omsætningsafgift af en personbil.

Finansministeren (Kampmann): Bestemmelsen i § 6 i loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer, som det ærede medlem omtalte, indeholder alene hjemmel til at meddele afgiftsfritagelse for motorkøretøjer, der udelukkende er indrettede til sygetransport. I henhold hertil fritages f. eks. ambulancer og lignende køretøjer, der efter hele deres indretning klart alene skal bruges til transport af syge. Den ordning, der i en årrække har været gældende med hensyn til afgiftsfrihed for personmotorkøretøjer, der benyttes af stærkt invaliderede personer, hviler ikke på § 6, men er baseret på den bemyndigelse, der i lovens § 21 gives finansministeren til i tilfælde, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, at fritage for afgift. Efter den praksis, der har udviklet sig, indrømmes der kun afgiftsfrihed, hvor der foreligger meget svære tilfælde af invaliditet i benene, således at den pågældende kun med største besvær kan komme fra sin bopæl til sin arbejdsplads. Endvidere tages der hensyn til, af hvilken art den pågældendes erhverv er, idet man har anlagt den betragtning, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at benytte bemyndigelsen i tilfælde, hvor den pågældende driver et erhverv af en sådan art, at det i sig selv, altså bortset fra

invaliditeten, betinger anskaffelse af motorkøretøj. Dette synspunkt har ført til, at der ikke gives afgiftsfrihed til f. eks. læger, dyrlæger og handelsrejsende. Man har ikke ment at kunne gå videre, så længe ordningen alene er baseret på den omtalte bemyndigelse, men til trøst for det ærede medlem fru Hanne Budtz kan jeg oplyse, at loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer skal revideres, og det er hensigten at søge optaget specielle regler om hele dette spørgsmål, som også ligger mig stærkt på sinde, således at bl. a. også handelsrejsende vil kunne opnå afgiftsfrihed efter lovens revision.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3327).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lynnerup Nielsen: Det, der har foranlediget mig til at tage ordet her ved tredje behandling, er, at der ved første behandling af lovforslaget — jeg tror, det var i februar — blev fremført anker over den uheldige aspirantordning for søfolk. Det blev nævnt af de to ærede medlemmer hr. Peter Nielsen og hr. Alfred Jensen, og ministeren gav i sine slutbemærkninger løfte om, at han ville se på dette spørgsmål, da der nu her var givet ham en anledning dertil. Da der ved lovforslagets anden behandling ikke fremkom oplysninger for os, som ikke tilhører et udvalgsberettiget parti, benytter jeg lejligheden her ved tredje behandling til at spørge den højtærede minister, hvor langt man er kommet med hensyn til overvejelserne, idet problemet jo er særdeles aktuelt for søfolkene. Det er et spørgsmål, der rejses gang på gang i mandskabsorganisationerne, og som levende interesserer søfolkene.

[Lynnerup Nielsen.]

Vi kan tiltræde det foreliggende lovforslag og vil stemme for det ved tredje behandling.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Om den såkaldte aspirantordning, som det ærede medlem omtalte, og som jo også blev drøftet ved første behandling, kan jeg oplyse, at der imellem arbejderne og arbejdsgiverne indenfor det pågældende område er nedsat et udvalg, en slags mæglingssudvalg, med departementschef Koch som formand. Udvalget vil forsøge at finde en løsning på problemet, og det vil formentlig være rigtigst, at man afventer udvalgsforhandlingernes resultat, før videre foretages.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om visse domfældtes retsstilling med hensyn til udøvelse af rettigheder.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3274).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3349; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 531).

Udenfor tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alvilda Larsen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Akxel Larsen:*

Til lovforslagets § 1.

Til den foreslåede ændring af lovens § 24.

1) Forslaget udgår.

Til den foreslåede ændring af lovens § 73.

2) Forslaget ændres til:

„Bestemmelsens stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Ejheller kan der under et lejemåls beståen indgås aftale om ændringer i lejevilkårene, hvorved disse bliver mere byrdefulde for lejeren.“

Til den foreslåede ændring af lovens § 76.

3) Det foreslåede nye stk. 2, 1. punktum, affattes således:

„Sager om ombygning, forandring eller nyindretning af ejendomme skal forelægges for huslejenævnet og kan kun nyde fremme, såfremt et flertal af ejendommens lejere samtykker heri og der sikres lejere, der må flytte på grund af ombygningen m. v., anden passende bolig.“

Til de foreslåede ændringer af lovens §§ 100—109.

4) De foreslåede ændringer udgår, og i stedet indsættes:

„Til § 105.

Bestemmelsen affattes således:

„Stk. 1. Udlejerens opsigelse er ugyldig uden nævnets godkendelse, medmindre opsigelsen skyldes udlejerens fraflytning eller ved fremlejemål hovedlejemålets bortfald. Ved afgørelsen af, om en opsigelse skal godkendes, skal nævnet tage særligt hensyn til, om der foreligger sådan grund til opsigelse, at denne må siges at stemme med billighed.

Stk. 2. Samme regler gælder, såfremt lejemålet kun skal gælde for et bestemt tidsrum. Som rimelig ophørsgrund skal det i så fald anses, at lejeforholdet skønnes at være af mere forbigående beskaffenhed og derhos af begge parter var forudsat at skulle ophøre ved udløbet af det i aftalen fastsatte tidsrum. Ønsker lejeren at påberåbe sig nærværende bestemmelse, må han senest 1 måned inden det tidspunkt, da